

در گفتگو با جهان اقتصاد مطرح شد؛

جهان در بی ثباتی؛ کالاها کمیاب و قیمت ها صعودی

تنش های سیاسی و منطقه ای جریان کالاها و مواد اولیه را مختل کرده و فشار هزینه ها را بر تولید کنندگان و مصرف کنندگان افزایش داده است. جهان در حال ورود به دوره ای است که امنیت تأمین کالا و تاب آوری زنجیره ها اهمیت بیشتری از ارزان بودن آن ها دارد.

حسن طاهری، کارشناس اقتصاد در گفتگو با جهان اقتصاد، با اشاره به اینکه در سال های اخیر، ریسک های سیاسی و منطقه ای به یکی از مهم ترین عوامل تأثیرگذار بر تجارت جهانی تبدیل شده است، گفت: جنگ ها، تحریم ها، اختلافات مرزی و

محدودیت های اقتصادی باعث شده اند جریان کالاها و مواد اولیه به طور مکرر دچار اختلال شود و شرکت ها نتوانند برنامه ریزی بلندمدت دقیقی داشته باشند. این وضعیت نه تنها تولید و تجارت را تحت فشار قرار داده، بلکه زندگی روزمره مردم را نیز با افزایش

قیمت ها و تورم درگیر کرده است. وی افزود: اختلال در مسیرهای تجاری باعث افزایش هزینه حمل و نقل شده و زمان رسیدن کالاها به بازارها طولانی تر شده است.

ادامه صفحه ۲

جهان اقتصاد» گزارش می دهد

بازی بزرگ پتروشیمی ها در عصر تردید و فرصت

بازار جهانی پتروشیمی در پرتنش ترین دوران خود قرار دارد: از یک سو تقاضای روبه افزایش آسیا و از سوی دیگر رقابت تهاجمی عربستان و آمریکا. در این میان، ایران با ظرفیت عظیم تولید و دسترسی به خوراک ارزان، جذابیت بالقوه ای برای سرمایه گذاران بین المللی دارد اما تنها «جذابیت» برای جلب سرمایه کافی نیست. در سال هایی که نفت با نوسان های سیاسی و ژئوپلیتیکی دست به گریبان بوده، پتروشیمی به نقطه اتکای بسیاری از اقتصادهای وابسته به انرژی تبدیل شده است. ایران نیز از این قاعده مستثنا نیست؛ صنعتی که با بیش از هفت دهه سابقه، اکنون یکی از ستون های درآمد های غیرنفتی و پیشران صادرات محسوب می شود. اما یک پرسش اساسی همچنان پابرجاست: در شرایط امروز، سرمایه گذار خارجی چه تصویری از آینده پتروشیمی ایران دارد؟

پیش بینی ها نشان می دهد تقاضای جهانی برای محصولات پتروشیمی، برخلاف حوزه های سنتی سوخت، دست کم تا دو دهه آینده رشد پیوسته خواهد داشت. رشد جمعیت، توسعه صنایع بسته بندی، لوازم خانگی، خودرو، دارو و الیاف مصنوعی، همگی پای تقاضا را محکم تر از همیشه کرده اند.

ادامه صفحه ۶

توسعه همکاری های ارتباطی مشترک

ایران با تاجیکستان و پاکستان

ادامه صفحه ۸

جهان اقتصاد گزارش می دهد؛

تیشه مصالح به ریشه ساخت و ساز

ادامه صفحه ۴

بنزین سوپر از امروز عرضه می شود

سختگوی دولت اعلام کرد که از امروز عرضه بنزین سوپر آغاز می شود. به گزارش ایسنا، فاطمه مهاجرانی با حضور در یک برنامه تلویزیونی اعلام کرد: باتوجه به عرضه بنزین سوپر که از امروز انجام می شود، تأکید می کنیم که هیچ تغییری در قیمت کالاهای اساسی صورت نمی گیرد.

ادامه صفحه ۲

وبترین

سقوط ۱۲۰۰ میلیارد دلاری ارزش بازار رمزارزها فقط در ۶ هفته

ادامه صفحه ۲

بانک ها برای نوسازی ساختمان های

فرسوده به تعهداتشان عمل نمی کنند

ادامه صفحه ۴

مدیریت فشار آب

در تهران ادامه دارد

ادامه صفحه ۶

بازگشت شماره های خاص همراه اول

با عرضه «سری به یادماندنی»

ادامه صفحه ۸

سرمقاله

زمستان

طولانی خوراک

مهرناز خوشبخت

خبرنگار جهان اقتصاد

ادامه صفحه ۲

یادداشت

ضعف ساختاری

یا بحران انرژی؟

مصطفی پوردهقان اردکانی

عضو کمیسیون صنایع و معادن مجلس

ادامه صفحه ۳

یادداشت

نیاز حیاتی به زیرساخت و

تجهیزات

نیما گلباری

پژوهشگر

ادامه صفحه ۴

تأسیس هست، نظام اسلامی و جمهوری اسلامی از سوی دشمنان تهدید نخواهد شد؛ این یک رکن اساسی است.

شرکت پالایش گاز شهید هاشمی نژاد
روابط عمومی
S.G.P.C.

ثبت رکورد بارگیری
۳۳۰۲ تن
۱۲۳ سرویس و ۱۶۳۸ شاخه
۲۹ آبان ماه ۱۴۰۴
رکورد قبلی
۳۲۷۴ تن
۱۸ آبان ماه ۱۴۰۴

روابط عمومی و امور بین الملل
شرکت فولاد غدیر نیریز

- یکشنبه ۲۰ آذر ماه ۱۴۰۴
- سال سی‌ودوم • شماره ۸۸۵۰

سر مقاله

زمستانِ طولانیِ خوراک

مهرناز خوشبخت – خبرنگار جهان اقتصاد

در تقویم صنعت پتروشیمی ایران، زمستان فقط یک فصل نیست؛ روایت تکرارشونده‌ای از اضطراب، نوسان، توقف تولید و چشم‌انتظاری است. سال‌هایی که شبکه گاز کشور زیر فشار مصرف خانگی قرار می‌گیرد، نخستین بخشی که طعم کمبود را می‌چشد، نه کارخانه فولاد است و نه نیروگاه بلکه مجتمع‌های پتروشیمی‌اند؛ صنایعی که قرار بود پیرشان ارزآوری کشور باشند، اما ریشه‌هایشان گاهی با کمبود خوراک لِرزان می‌شود.

داستان خوراک پتروشیمی‌ها، داستان صنعتی است که با وجود ظرفیت‌های عظیم، همچنان از یک شکاف ساختاری رنج می‌برد؛ شکافی میان نیاز روزافزون مجتمع‌ها و زیرساخت‌های محدود تولید، انتقال و مدیریت انرژی. هر زمستان، مصرف گاز خانگی رکورد جدیدی ثبت می‌کند. با هر افزایش دما در شوفاژها و بخاری‌ها، فشار در خطوط بالادستی کم می‌شود و این کاهش فشار خود را ابتدا در منطقه‌های جنوب و غرب کشور نشان می‌دهد؛ جایی که ده‌ها مجتمع پتروشیمی خوراکشان را از همان خطوطی دریافت می‌کنند که نیاز خانگی در اولویت آن قرار دارد.

نتیجه، کاهش خوراک گاز، توقف واحدهای تولیدی، افت ظرفیت و نهایتاً کاهش صادرات است. اگرچه این چرخه سال‌هاست تکرار می‌شود، اما هیچ‌گاه «عادت» نشده؛ هر بار پیامدهای آن ملموس‌تر و هزینه‌هایش سنگین‌تر است. صنعت پتروشیمی ایران طی دو دهه اخیر توسعه قابل توجهی داشته و تبدیل به یکی از ارکان اصلی صادرات غیرنفتی شده است. ده‌ها طرح جدید در عسلویه، ماهشهر و اخیراً مکران تعریف شده‌اند و بعضی از آن‌ها در مراحل تکمیل یا بهره‌برداری هستند. اما مشکل از آنجاست که این توسعه گسترده، با توسعه زیرساختی متناظر در حوزه تأمین گاز همراه نبوده است.

به زبان ساده، ظرفیت اسمی پتروشیمی‌ها هر سال افزایش یافته، اما ظرفیت تحویل خوراک تقریباً ثابت مانده است. نتیجه آنکه واحدهای جدید به نوبت وارد میدان می‌شوند، اما یک خوراک همان اندازه است و سهم‌بندی دشوارتر از گذشته. نباید فراموش کرد که مصرف خانگی در ایران سهم بسیار بزرگی از شبکه گاز را به خود اختصاص می‌دهد؛ سهمی که در زمستان به‌طور چشمگیری افزایش می‌یابد. از سوی دیگر، نیروگاه‌ها، که باید برای تأمین برق پایدار در زمستان فعال باشند، نیز نیاز دائمی به گاز دارند و هر گاه کمبود ایجاد شود، اولویت مصرف آن‌ها و بخش خانگی است.

در چنین شرایطی، پتروشیمی‌ها با وجود ارزآوری قابل توجه در اولویت پایین‌تر قرار می‌گیرند. همین معادله، برنامه‌ریزی تولید مجتمع‌ها را دچار اختلال می‌کند؛ برنامه‌ریزی‌ای که باید بر مبنای قراردادهای صادراتی، تأمین کاتالیست، تعمیرات دوره‌ای و کنترل موجودی انجام شود. یک تغییر ۱۰ درصدی در خوراک گاز گاهی کل این برنامه را از نو می‌نویسد.

توقف یک واحد پتروشیمی فقط توقف تولید نیست؛ فرآیندی پیچیده و پرهزینه است. راه‌اندازی مجدد نیاز به زمان، انرژی و گاهی حتی مصرف اضافی خوراک دارد. برخی واحدها، به‌ویژه مجتمع‌های الفینی، به‌دلیل ماهیت فرآیندشان، نسبت به نوسان خوراک بسیار حساس‌اند.

کاهش خوراک در صنایع پایین‌دستی دومین اثر را ثبت می‌کند: کاهش عرضه مواد اولیه برای پلاستیک‌سازها، تولیدکنندگان الیاف و مجموعه‌هایی که در دل صنعت پتروشیمی فعالیت می‌کنند. این کمبود خود را به‌صورت افزایش قیمت، کاهش تولید و برخی نوسان‌های بازار داخلی نشان می‌دهد. از منظر صادرات نیز، هر کاهش خوراک به معنای کاهش ارسال محموله، کاهش ارزآوری و ایجاد بی‌اعتمادی در مشتریان خارجی است؛ مشتریانی که به رقبای (عربستان، امارات، قطر و چین) با ثبات تولید بیشتر نگاه می‌کنند.

پاسخ کوتاه زنجیره انرژی کشور هم‌زمان با سرعت توسعه پتروشیمی‌ها به‌رورسانی نشده است.

چالش خوراک پتروشیمی‌ها راه‌حل‌های متعددی دارد و نکته مهم آن است که بخشی از این راه‌حل‌ها نه پیچیده‌اند و نه زمان‌بر، اما نیازمند هم‌صدایی و تصمیم‌گیری شفاف هستند.

پتروشیمی ایران یک مزیت رقابتی کم‌نظیر است؛ کمتر کشوری ترکیب هم‌زمان «گاز ارزان، موقعیت جغرافیایی ممتاز، سواحل طولانی، بازار داخلی بزرگ و تجربه چند دهه‌ای» را داراست. اما مزیت زمانی مزیت می‌ماند که بر بستر زیرساخت قوی قرار گیرد.

چالش خوراک، نه فقط مشکلی فنی، بلکه مسئله‌ای سیاسی است که اگر حل شود، صنعت پتروشیمی می‌تواند موتور قدرتمندتری برای اقتصاد کشور باشد؛ موتوری پایدار، غیرنفتی و متکی بر زنجیره ارزش.

«زمستان بلند خوراک» ضرورتی محتوم نیست. این بحران تکرارشونده می‌تواند با اصلاحات زیرساختی و مدیریتی به روایی تاریخی تبدیل شود، نه یک واقعیت سالانه. امروز که بازار جهانی پتروشیمی در حال بازآرایی است، ثبات تولید مهم‌ترین کارت ایران برای حفظ و گسترش سهم بازار است. اگر این کارت به‌دروستی بازی شود، زمستان صنعت کوتاه‌تر، تپیه خوراک پایدارتر و آینده پتروشیمی روشن‌تر از امروز خواهد بود.

خبر

مهاجرانی:

بنزین سوپر از امروز عرضه می‌شود

سختگوی دولت اعلام کرد که از امروز عرضه بنزین سوپر آغاز می‌شود. به گزارش ایسنا، فاطمه مهاجرانی با حضور در یک برنامه تلویزیونی اعلام کرد: باتوجه به عرضه بنزین سوپر که از امروز انجام می‌شود، تاکید می‌کنیم که هیچ تغییری در قیمت کالاهای اساسی صورت نمی‌گیرد. وی افزود: عرضه این بنزین در راستای مصوبه دولت و بنا بر نیاز برخی اقشار مردم وارد شده و کاملاً از موضوع قیمت بنزین معمول مجزااست و هیچگونه تغییری در بنزین سهمیه‌ای اول و دوم ایجاد نمی‌شود. همچنین سختگوی صنف جایگاه‌های سوخت کشور با بیان این که رسیدن محموله‌های بنزین سوپر به جایگاه عرضه زمان می‌برد گفت: اگر روند سریع باشد حدود یک هفته و در صورت کندی تا یک ماه طول می‌کشد که بنزین سوپر وارداتی در جایگاه‌ها عرضه شود. رضا نواز، سختگوی صنف جایگاه‌های سوخت کشور، با تشریح روند آغاز عرضه بنزین سوپر وارداتی اعلام کرد: از ۲۰ آبان ۱۴۰۳، و بر اساس مصوبه هیئت وزیران، در قانون ۱۴۰۴ با همراهی مجلس روند کاهش مالیات این بخش پیگیری شد و اقدامات گسترده‌ای برای تحقق این موضوع صورت گرفت.

وی گفت: این نخستین‌بار است که چنین فرآیندی در کشور انجام می‌شود و با همکاری وزارت نفت، دستگاه‌های مرتبط و بخش خصوصی در حال اجراست.

تنش‌های سیاسی و منطقه‌ای جریان کالاها و مواد اولیه را مختل کرده و فشار هزینه‌ها را بر تولیدکنندگان و مصرف‌کنندگان افزایش داده است. جهان در حال ورود به دوره‌ای است که امنیت تأمین کالا و تاب‌آوری زنجیره‌ها اهمیت بیشتری از ارزان بودن آن‌ها دارد.

حسن طاهری، کارشناس اقتصاد در گفتگو با جهان اقتصاد، با اشاره به اینکه در سال‌های اخیر، ریسک‌های سیاسی و منطقه‌ای به یکی از مهم‌ترین عوامل تأثیرگذار تحریم‌ها، اختلافات مرزی و محدودیت‌های اقتصادی بر تجارت جهانی تبدیل شده است، گفت: جنگ‌ها، باعث شده‌اند جریان کالاها و مواد اولیه به‌طور مکرر دچار اختلال شود و شرکت‌ها نتوانند برنامه‌ریزی بلندمدت دقیقی داشته باشند. این وضعیت نه تنها تولید و تجارت را تحت فشار قرار داده، بلکه زندگی روزمره مردم را نیز با افزایش قیمت‌ها و تورم درگیر کرده است.

وی افزود: اختلال در مسیرهای تجاری باعث افزایش هزینه حمل‌ونقل شده و زمان رسیدن کالاها به بازارها طولانی‌تر شده است. مسیرهایی که سال‌ها با ثبات فعالیت می‌کردند، حالا به دلیل ناامنی‌های منطقه‌ای و محدودیت‌های سیاسی دیگر قابل اعتماد نیستند. این تغییرات فشار مضاعفی بر زنجیره‌های تأمین وارد می‌کند و هزینه تولید و واردات کالاها را بالا می‌برد.

طاهری ادامه داد: شرکت‌ها برای مقابله با این شرایط، تولید خود را به مناطق نزدیک‌تر به بازار مصرف منتقل کرده و منابع تأمین خود را از کشورهای پایدارتر انتخاب می‌کنند. این تغییرات باعث افزایش تاب‌آوری زنجیره‌ها شده، اما هزینه سرمایه‌گذاری و تولید را نیز بالاتر برده است.

در نتیجه، حتی کالاهایی که قبلاً ارزان و در دسترس بودند، اکنون با قیمت‌های بالاتر و عرضه محدود وارد بازار می‌شوند.

این فعال اقتصادی بیان کرد: افزایش هزینه‌های تولید و حمل‌ونقل به سرعت بر قیمت کالاها اثر گذاشته و

در گفتگو با جهان اقتصاد مطرح شد؛

جهان در بی‌ثباتی؛ کالاها کمیاب و قیمت‌ها صعودی

تضمین‌شده نیست و امنیت تأمین کالاها از اهمیت بالاتری نسبت به قیمت آن‌ها برخوردار شده است، خاطر‌نشان ساخت: کشورها و شرکت‌ها برای مقابله با این وضعیت نیازمند افزایش تاب‌آوری زنجیره‌ها، تنوع منابع تأمین، ایجاد ذخایر استراتژیک و برقراری شراکت‌های بلندمدت هستند. این تغییرات نشان می‌دهد که تجارت جهانی در حال عبور از دوره جهانی‌سازی یکپارچه به مرحله‌ای چند بلوکی و مقاوم است که تصمیمات اقتصادی بیش از پیش با سیاست‌ها و ریسک‌های منطقه‌ای گره خورده‌اند.

به گفته او، پیامد این تغییرات برای مصرف‌کنندگان به وضوح قابل مشاهده است: قیمت کالاها و خدمات تحت فشار هزینه تولید و حمل‌ونقل افزایش یافته و تورم در بسیاری از کشورها پایدار شده است. برای شرکت‌ها نیز این شرایط به معنای افزایش هزینه‌ها و پیچیدگی در برنامه‌ریزی تولید و سرمایه‌گذاری است. تاب‌آوری زنجیره‌های تأمین و انتخاب شرکای قابل اعتماد، ابزارهای اصلی رقابت اقتصادی در دهه آینده خواهند بود.

فشار تورمی در کشورهای مختلف تشدید شده است. قیمت مواد اولیه، انرژی، فلزات صنعتی و کالاهای مصرفی روزبه‌روز افزایش پیدا کرده و هر اختلال کوچک در تأمین، واکنش فوری بازارها را به دنبال دارد. این نوع تورم، برخلاف تورم ناشی از افزایش تقاضا، ناشی از اختلال عرضه و ریسک‌های منطقه‌ای است و کنترل آن بسیار دشوارتر است.

همچنین، تنش‌های سیاسی و منطقه‌ای همچنین بر برنامه‌ریزی و سرمایه‌گذاری شرکت‌ها اثر مستقیم گذاشته است. محدودیت‌های صادرات، تعرفه‌های هدفمند و تحریم‌های منطقه‌ای باعث شده‌اند بسیاری از بنگاه‌ها نتوانند برآورد دقیقی از هزینه‌ها و درآمدهای خود داشته باشند و ناچار به بازآرایی زنجیره‌های تأمین شوند. این بازآرایی شامل جابجایی تولید به کشورهای نزدیک‌تر، انتخاب شرکای تجاری قابل اعتماد و ذخیره‌سازی استراتژیک مواد اولیه است.

طاهری در ادامه با تاکید بر اینکه جهان در حال ورود به دوره‌ای است که جریان تجارت بدون وقفه دیگر

دلیل این مسئله ابهامات موجود نسبت به آینده نرخ بهره در آمریکا و خشک شدن ریسک پذیری در سرمایه‌گذاران است. در واقع بیت کوین از ماه اکتبر که با رسیدن به رقم ۱۲۶ هزار دلار رکورد زده بود، تا کنون نزدیک به ۳۰ درصد سقوط کرده است به گونه‌ای که حتی تا ۸۹ هزار و ۲۸۶ دلار نیز پایین آمده است.

سقوط ۱۲۰۰ میلیارد دلاری ارزش بازار رمزارزها فقط در ۶ هفته

شاهد پایین آمدن حمایت و افزایش بی ثباتی‌های کلان هسته‌یی، اعتماد به‌بازار به شدت پایین می‌آید. جوزف اوردز، کارشناس مؤسسه انیگما، نیز بر این باور است که سقوط بازار به دلیل خرابی بود که کسانی که با امید به قانون گذاری حمایتگرانه در آمریکا از بازار ارزهای مجازی وارد شده بودند، از بازار عقب نشستند.

با این حساب در ۶ هفته گذشته و بر اساس گزارش کوین گکو، ارزش کل بازار جهانی ارزهای مجازی ۱.۲ تریلیون دلار کاهش یافته است. جاشوا چو، یک کارشناس تابوانی، می گوید سقوط ارزهای مجازی با روشن شدن نام شرکت‌ها و موسساتی که از پوزیشن‌های خود خارج شده‌اند، شدت گرفت و ریسک را بالا برد. در واقع زمانی که

تولید خودروهای کم‌مصرف و باکیفیت، مطالبه مردم و دولت

و جای خود را به گیربکس‌های اتوماتیک خواهد داد. پروژه‌های مربوط به توسعه گیربکس‌های اتوماتیک در دوره‌های قبل آغاز شده بود، اما به دلیل تغییر مدیران و بی‌توجهی، فراموش شده است ضمن اینکه سرمایه‌گذاری در این حوزه نیازمند هزینه‌های سنگین است، اما خودروسازان به دلیل بدهی‌های انباشته و زیان‌های هنگفت، توانایی و سایر موارد سرمایه‌گذاری ندارند. محدودسازی صنعت خودرو به چندین کشور و این وابستگی، آینده صنعت را به سمت مونتاژ و کارگارسازی سوق می‌دهد

وی عنوان کرد: دولت باید در این زمینه وارد عمل شده و از طریق مشارکت‌های خارجی و سرمایه‌گذاری‌های بزرگ، صنعت را توانسازي کند، اما محدودیت‌های ارزی و نبود سرمایه‌گذار خارجی این امر را دشوار ساخته است و ادامه این روند تعامل، اجازه رقابت را از تولیدکنندگان می‌گیرد.

کارشناس صنعت خودرو بر نقش روابط سیاسی و دیپلماتیک در توسعه صنعت خودرو تأکید کرد و گفت: پس از برجام، انتظار می‌رفت که سرمایه‌گذاری خارجی و همکاری‌های فنی افزایش یابد، اما به دلیل تنش‌های سیاسی، این فرصت‌ها از دست رفتند. در نتیجه، صنعت خودرو کشور بیشتر وابسته به چین شده است و دیگر ارتباطات قوی با شرکت‌های جهانی مانند رنو، پژو، نیسان و دیگران از بین رفته است.

آگهی مزایده مورد وثیقه

آگهی مزایده برپونده اجرایی کلاس: ۱۴۰۴۰۵۷۷ و ۱۴۰۴۰۵۷۸

تمامات پلاک ثبتی ۹ فرعی از ۱۳۵۴۹ اصلی واقع در بخش ۵ اداره ثبت اسناد و املاک شمال اصفهان استان اصفهان به مساحت ۳۵۲/۲۴ متر مربع که مالکیت علی رضا رجال زاده فرزند ابوالقاسم شماره شناسنامه ۲۶۳ تاریخ تولد ۱۳۴۸/۰۱/۰۱ صادره از اصفهان دارای شماره ملی ۱۲۸۴۷۲۰۱۷۹ به جز سهم ۶ بعنوان مالک شش دانگ عرصه و اعیان، موضوع سند مالکیت المثنی بشماره ۱۴۱۶۱۱ سری ه سال ۹۸ با شماره دفتر الکترونیکی ۱۳۳۷۷۰۱۸۳۲۶۰۳۰۲۳۹۹۹۲ ثبت گردیده است. به آدرس اصفهان خیابان کاوه – کوچه ۲۰ – کوچه شهید امیری – بن بست جلالی – پلاک ۱۷۲

حدود و مشخصات: شمالاً: پی است بطول (۵۲) / (۱۵) پانزده متر و پنجاه و دو سانتیمتر به سیزده هزار و پانصد و شصت و نه اصلی شرقا به پی بطول (۶۰) / (۲۲) بیست و دو متر و شصت سانتیمتر به شماره ده فرعی از سیزده هزار و پانصد و چهل و نه اصلی جنوبا بطول (۲۴) / (۱۵) پانزده متر و سی و چهار سانتیمتر به کوچه جدید الاحداث به عرض شش متر غربا پی است (دیواربست) بطول (۲۰) / (۲۳) بیست و سه متر و بیست سانتیمتر به شماره هشت فرعی از سیزده هزار و پانصد و چهل و نه اصلی که طبق نظر کارشناس رسمی ملک عبارت است از خانه مسکونی دو طبقه زیر زمین مسکونی در که ارتفاعی ۱.۲۰- و طبقه همکف روی آن با قدمت بالای ۳۰ سال که یکبار بازسازی شده است و با مساحت عرصه ۳۵۲/۲۴ متر مربع و مساحت اعیانی ۲۷۱/۷۵ متر مربع زیر زمین ۹۱/۸ و همکف ۱۷۹/۷۵ متر مربع همراه با سازه فلزی و سقفهای تیرآهن و همچنین کف ها در همکف موزاییک و در زیرزمین سرامیک و بدنه سفید کاری با پوشش کاغذ دیواری در همکف و رنگ روغنی در زیر زمین و سقف ها بخشی گچبری و بخشی کثاف کاری شده است. درپهای داخلی چوبی با پنجره های آلومینیوم دو جداره همراه با سرامایش کولر آبی و گرمایش موتورخانه و رادياتور و نمای خارجی آجرنما و بدنه آشپزخانه و سرویسهای بهداشتی کاشی و کابینت آشپزخانه ام دی اف و بنا دارای اشتراکات آب و برق و گاز میباشد. طبقه همکف در تصرف مالک و زیر زمین در تصرف مستأجر بوده و طبق گزارش مامور اجرای این اداره هزینه های فوق از محل مازاد به برنده مزایده مسترد میگردد ضمناً این آگهی ضمن آنکه پس از مزایده در صورت وجود مازاد . وجوه پرداختی بابت هزینه های فوق از محل مازاد به برنده مزایده مسترد میگردد ضمناً این آگهی در یک نوبت در روزنامه جهان اقتصاد چاپ اصفهان مورخ ۱۴۰۴/۰۹/۰۲ درج و منتشر می گردد. مزایده حضوری است و شرکت در جلسه مزایده برای عموم آزاد است و منوط به پرداخت ده درصد از مبلغ پایه مزایده تحت شناسه واریز اعلامی واحد

حسابداری این اداره به حساب سپرده ثبت و حضور خریدار یا نماینده قانونی او در جلسه مزایده است لذا خریدار و یا خریداران میبایست اصل فیش واریزی مبلغ ودیعه ده درصد به نام خود را به همراه درخواست کتبی به این اداره تسلیم و ثبت نمایند برنده مزایده است ما به التفاوت مبلغ فروش را ظرف مدت پنج روز از تاریخ مزایده به حساب صندوق ثبت تودیع نماید و در صورتی که ظرف مهلت مقرر ، مانده فروش را به حساب سپرده ثبت واریز نکند، مبلغ مذکور قابل استرداد نبوده و به حساب خزانه واریز خواهد شد در این صورت عملیات فروش از درجه اعتبار ساقط و مزایده تجدید می گردد. ضمناً درج آگهی در سایت سازمان ثبت اسناد و املاک کشور به منزله درج آگهی در روزنامه های کثیرالانتشار نمی باشد.
شناسه آگهی: ۲۰۵۵۳۲۹
تاریخ انتشار: ۱۴۰۴/۰۹/۰۲

رئیس اداره اجرای اسناد رهنی و شرطي اصفهان – وکیلي

رکورد جهانی ارسال بی سیم برق شکست

یک شرکت خورشیدی فضایی آمریکایی رکورد جهانی ارسال بی سیم برق را شکست. شرکت «استار کچر» (Star Catcher) با تابش ۱.۱ کیلووات برق در مرکز فضایی کِنِدی ناسا در فلوریدا، رکورد قبلی دارپا (DARPA) را شکست.

به گزارش ایسنا، شرکت انرژی خورشیدی فضایی «استار کچر» (Star Catcher) رکورد جدیدی را برای تابش برق در مسافت طولانی ثبت کرده است. به نقل از آی‌ای، فناوری این شرکت با موفقیت توانست ۱.۱ کیلووات برق را در طول آزمایش‌ها ارسال کند. این تیم با استفاده از اجزای پتل خورشیدی آماده، رکورد موجود در اختیار «ژانسن پروژدهای تحقیقاتی پیشرفته دفاعی ایالات متحده» (DARPA) را شکست. این شرکت ادعا می‌کند که آزمایش‌های جدیدش که در مرکز فضایی کندی (Kennedy) ناسا در فلوریدا انجام شده است، می‌تواند به دستیابی به انرژی خورشیدی نامحدود کمک کند.

انرژی خورشیدی فضایی اولین بار توسط «پیتر گلیزر» (Peter Glaser)، دانشمند و مهندس هوافضای آمریکایی متولد چکسلواکی در سال ۱۹۶۸ پیشنهاد شد. وی پیشنهاد داد که آرایه‌های جمع‌آوری خورشیدی بزرگی در فضا قرار داده شوند و انرژی از طریق پرتوهای مایکروویو به زمین تابانده شود.

برخلاف مزارع پتل خورشیدی روی زمین، انرژی خورشیدی فضایی می‌تواند به صورت ۲۴ ساعته و هر ۷ روز هفته برق تولید کند. اتصال پتل‌های خورشیدی به ماهواره‌ها به این معنی است که دیگر آب و هوا عاملی برای نگرانی نیست. ماهواره‌ها همچنین می‌توانند به گونه‌ای قرار داده شوند که دائماً رو به خورشید باشند.

این مفهوم در سال‌های اخیر مورد توجه قرار گرفته است. زیرا دولت‌های جهانی به آرامی از وابستگی به سوخت‌های فسیلی فاصله می‌گیرند. چین با برج‌های گیرنده خورشیدی بزرگ آزمایش‌های انجام داده است و «دارپا» نیز در حال آزمایش این فناوری است. این آزمایش رکورد قبلی را که در ژوئن ۲۰۲۵ ثبت شد، با تابش ۸۰۰ وات برق در اختیار داشت.

«استار کچر» از فناوری مشابه با «دارپا» استفاده می‌کند، تنها به جای امواج مایکروویو، از شبکه‌ای از پتل‌های خورشیدی برای تأمین انرژی یک لیزر چند طیفی نوری استفاده می‌کند. اساساً یک پرتوی بسیار متمرکز از نور به یک آرایه خورشیدی دیگر منتقل می‌شود و به آن اجازه می‌دهد از آن انرژی استفاده کند.

این شرکت قصد دارد قبل از اینکه در نهایت برق را به زمین ارسال کند، ابتدا از این فناوری برای شارژ سایر ماهواره‌ها در فضا استفاده کند. این روش همچنین می‌تواند برای تأمین برق مراکز داده مداری و ماهواره‌های تولیدی درون مداری مورد استفاده قرار گیرد.

به گفته «استار کچر»، شبکه این شرکت با استفاده از تابش نوری مبتنی بر فضا، نور خورشید را در مدار جمع‌آوری و متمرکز می‌کند، آن را به طول موج‌های بهینه برای پتل‌های خورشیدی فضاییما تبدیل می‌کند و به صورت بی‌سیم آن را به ماهواره‌های مشتری منتقل می‌کند و به آنها اجازه می‌دهد بر اساس تقاضا و بدون نیاز به مقاومت‌سازی، ۲ تا ۱۰ برابر بیشتر برق تولید کنند.

این شرکت برای آخرین آزمایش خود از چندین طرح مختلف پتل خورشیدی استفاده کرد. در حالی که این آزمایش روی زمین انجام شد، «استار کچر» قصد دارد سال آینده یک نمایش مداری انجام دهد.

«جهان اقتصاد» گزارش می دهد

بازی بزرگ پتروشیمی ها در عصر تردید و فرصت

بودن اصلاحات را می‌سند. طبق برآوردها دهها پروژه نیمه‌تمام پتروشیمی در کشور فعال است که برخی از آن‌ها به‌دلیل کمبود منابع مالی سال‌ها در انتظار تأمین سرمایه مانده‌اند. این پروژه‌ها اگرچه از نگاه داخلی گاهی «چالش» تلقی می‌شوند، اما برای سرمایه‌گذاران خارجی دو کارکرد دارند: فرصت آماده‌به‌کار؛ پروژه‌ای نیمه‌کاره که بخش زیادی از زیرساخت‌ها در آن تکمیل شده، با سرعت بیشتری می‌تواند به بهره‌برداری برسد. پیام هشداردهنده: پروژه نیمه‌تمام زیاد، از نگاه سرمایه‌گذار نشانه‌ای از عدم پایداری تأمین مالی است. انتخاب اینکه این پروژه‌ها «فرصت» تلقی شوند یا «ریسک»، به نحوه مدیریت و بسته‌های پیشنهادی طرف ایرانی بستگی دارد.

در دنیایی که فناوری‌های جدید تولید پلیمرهای سازگار با محیط‌زیست و کاتالیست‌های پیشرفته، ارزش افزوده را چند برابر می‌کنند، فاصله تکنولوژیک می‌تواند به سرعت مزیت اقتصادی را از بین ببرد. جذب سرمایه‌گذاران خارجی عملاً به معنای جذب فناوری نیز هست؛ بخشی که امروز شاید بیش از پول، برای صنعت ایران حیاتی باشد.

با وجود تمام چالش‌ها، بسیاری از تحلیلگران معتقدند صنعت پتروشیمی ایران در آستانه یک «دوره بازتعریف» قرار دارد.

اما در مقابل، چالش‌هایی چون محدودیت‌های مالی بین‌المللی، نوسان سیاست‌های انرژی، عدم ثبات مقررات صادراتی و نیاز به دیپلماسی اقتصادی فعال، چشم‌انداز را با احتیاط همراه می‌کند. سرمایه‌گذاران خارجی هنوز پشت در مجتمع‌های پتروشیمی ایستاده‌اند؛ نه آن‌قدر نزدیک که وارد شوند، نه آن‌قدر دور که بی‌تفاوت باشند. آینده این صنعت به ترکیب دقیقی از سیاست‌های پایدار، تعاملات بین‌المللی، تکمیل زنجیره ارزش و تقویت زیرساخت‌های مالی بستگی دارد. زنجیره ارزش و رقابت، صنعت پتروشیمی ایران می‌تواند جایگاهی درخشان‌تر از امروز داشته باشداگر مسیر برای ورود سرمایه‌گذار خارجی، نه فقط روی کاغذ، بلکه در عمل روشن و هموار شود.

مسیر شرکت‌های ثالث. یکی از جذاب‌ترین بخش‌های صنعت پتروشیمی ایران برای خارجی‌ها، حرکت تدریجی به سمت محصولات با ارزش افزوده بالاتر است. سال‌ها انتقاد کارشناسان به خام‌فروشی و تولید محدود محصولات میانی، حالا جای خود را به موجی از طرح‌ها در حوزه پلیمرهای مهندسی، آروماتیک‌ها، خوراک‌های جدید PDH و پروژه‌های تبدیل متانول به پروپیلن داده است.

سرمایه‌گذار خارجی، زمانی که زنجیره ارزش تکمیل‌تر می‌شود، ریسک تجاری کمتری احساس می‌کند. زیرا تنوع محصول به معنای تنوع بازار و کاهش وابستگی به یک یا دو مشتری محدود است.

یکی دیگر از موانع جدی ورود سرمایه خارجی، وضعیت نامتوازن بازار سرمایه داخلی و محدودیت‌های ساختاری برای مشارکت ارزی است. سرمایه‌گذاران خارجی انتظار دارند سرمایه‌گذاری‌شان در فضایی روشن و قابل پیش‌بینی انجام شود؛ فضایی که در آن امکان خروج سرمایه، شفافیت صورت‌های مالی، ثبات سیاست‌گذاری و نظام حقوقی پایدار برقرار باشد. این‌ها همه قابل‌اصلاح هستند، اما اصلاحات زمان‌برند— سرمایه‌گذار زمان‌بر

پروژه‌های عظیمی را در دست اجرا دارد. قطر نیز با توسعه فازهای جدید گازی، به‌طور جدی وارد زنجیره ارزش افزوده شده است.

در این رقابت، ایران مزیت‌های طبیعی بسیاری دارد؛ اما مزیت طبیعی بدون زیرساخت مالی، تکنولوژی و امنیت سرمایه، تبدیل به مزیت اقتصادی نمی‌شود. به همین دلیل برخی سرمایه‌گذاران خارجی نگاه محتاطانه‌ای اتخاذ کرده‌اند؛ نه از سر بی‌میلی، بلکه از سر تردید.

اگرچه تحریم‌ها تنها عامل تعیین‌کننده نیستند، اما به‌عنوان متغیری مهم بر تصمیم‌گیری سرمایه‌گذاران اثر می‌گذارد. نقل‌وانتقالات مالی، همکاری با شرکت‌های صاحب تکنولوژی، بیمه محموله‌ها و حتی خرید کاتالیست، تحت تأثیر مستقیم محدودیت‌های بین‌المللی قرار دارند.

با این حال، نکته قابل تأمل این است که سرمایه‌گذاران، برخلاف تصور عمومی، درها را به‌طور کامل نبسته‌اند. برخی شرکت‌های آسیایی و منطقه‌ای همچنان علاقه‌مند به حضور در پروژه‌های جدید ایران هستند؛ اما مدل همکاری تفاوت کرده است: مشارکت‌های کوچک‌تر، سرمایه‌گذاری در بخش‌های کم‌ریسک‌تر، یا ورود از

گلناز پرتوی مهر
روزنامه نگار

بازار جهانی پتروشیمی در پرتنش‌ترین دوران خود قرار دارد؛ از یک‌سو تقاضای روبه‌افزایش آسیا و از سوی دیگر رقابت تهاجمی عربستان و آمریکا. در این میان، ایران با ظرفیت عظیم تولید و دسترسی به خوراک ارزان، جذابیت بالقوه‌ای برای سرمایه‌گذاران بین‌المللی دارد. اما تنها «جذابیت» برای جلب سرمایه کافی نیست.

در سال‌هایی که نفت با نوسان‌های سیاسی و ژئوپلیتیکی دست‌به‌گریبان بوده، پتروشیمی به نقطه اتکای بسیاری از اقتصادهای وابسته به انرژی تبدیل شده است. ایران نیز از این قاعده مستثنا نیست؛ صنعتی که با بیش از هفت دهه سابقه، اکنون یکی از ستون‌های درآمدهای غیرنفتی و پیشران صادرات محسوب می‌شود. اما یک پرسش اساسی همچنان پابرجاست: در شرایط امروز، سرمایه‌گذار خارجی چه تصویری از آینده پتروشیمی ایران دارد؟

پیش‌بینی‌ها نشان می‌دهد تقاضای جهانی برای محصولات پتروشیمی، برخلاف حوزه‌های سنتی سوخت، دست‌کم تا دو دهه آینده رشد پیوسته خواهد داشت. رشد جمعیت، توسعه صنایع بسته‌بندی، لوازم خانگی، خودرو، دارو و الیاف مصنوعی، همگی پای تقاضا را محکم‌تر از همیشه کرده‌اند. چین همچنان بزرگ‌ترین مصرف‌کننده و واردکننده است و جنوب شرق آسیا در حال تبدیل شدن به موتور جدید مصرف منطقه‌ای.

در چنین میدانی، ظرفیت ایرانچه به‌عنوان تولیدکننده و چه به‌عنوان صادرکننده جذابیت بالایی دارد. دسترسی به منابع عظیم گاز طبیعی، شبکه گسترده مجتمع‌ها در عسلویه و ماهشهر، پروژه‌های در حال توسعه در مکران و ترکیب متنوع محصولات، در تئوری می‌تواند زمینه‌ای برای موج تازه ورود سرمایه‌گذاران خارجی باشد. اما «تئوری» همیشه با واقعیت بازار یکی نیست.

در سال‌های اخیر، کشورهای رقیب در منطقه با سرعتی قابل‌توجه در حال جذب سرمایه و ساخت مجتمع‌های پیشرفته هستند. عربستان سعودی با حمایت صندوق‌های ثروت ملی و مشارکت‌های مشترک با غول‌های جهانی،

مدیریت فشار آب در تهران ادامه دارد

گسترش یابد. او همچنین درباره امکان طراحی برنامه‌ای مشابه «برق‌من» برای اطلاع‌رسانی فشار آب گفت: آب دقیقاً مانند برق قابل اعمال و کنترل لحظه‌ای نیست، اما در هر مرحله که نیاز به گسترش مدیریت فشار باشد، اطلاع‌رسانی دقیق به شهروندان انجام خواهد شد. هم‌اکنون نیز همه از بازه زمانی نیمه‌شب تا صبح مطلع هستند و هر تغییر جدید حتماً اعلام می‌شود.

صبح، زمانی که مصرف کاهش دارد، فشار آب پایین آورده می‌شود؛ در طول روز نیز این مدیریت ادامه دارد، اما با شدت کمتر. به گفته سخنگوی صنعت آب، ادامه این سیاست قطعی است و در صورتی که شهروندان به فراخوان وزارت نیرو برای کاهش ۱۰ درصدی مصرف پاسخ ندهند، ممکن است محدودیت‌های فعلی که اکنون از نیمه‌شب تا صبح اعمال می‌شود به ساعات دیگری از شبانه‌روز نیز

نوبت‌بندی، جیره‌بندی و حتی «روز صفر آبی» در فضای عمومی مطرح بود، اما وزارت نیرو توانست با مدیریت فشار، همراهی مردم تهران و البرز و همچنین اجرای طرح‌های تکمیلی تأمین آب از جمله سامانه دوم انتقال آب طالقان به تهران زمان‌بندی ورود به بحران جدی را به تأخیر بیندازد. بزرگ‌زاده توضیح داد که مدیریت فشار از همان ماه‌های ابتدایی در دستور کار قرار گرفت: از نیمه‌شب تا نزدیک

سخنگوی صنعت آب با اشاره به تداوم افت فشار آب در مناطق مختلف کشور از جمله تهران اعلام کرد که مدیریت فشار همچنان یکی از ابزارهای اصلی وزارت نیرو برای به تعویق انداختن بحران آب در پایتخت است. به گزارش ایسنا، عیسی بزرگ‌زاده، در گفت‌وگویی تلویزیونی با بیان اینکه از مردادماه امسال و همزمان با هشدارها درباره رسیدن تهران به وضعیت قرمز، احتمال

نخستین نمایشگاه صادراتی گلستان به استان بالکان جمهوری ترکمستان افتتاح شد

گرگان حمید میرزااعلی

